

แอ็บเจ็คชันในภาพประกอบผลงานดนตรีแนวเดธ เมทัล บรูทัล เดธ เมทัล และกอร์ไกรนด์*

Abjection in Illustrations Applied to Death Metal, Brutal Death Metal, and Goregrind Albums

Received:	November	29, 2018
Revised:	June	21, 2019
Accepted:	June	27, 2019

พลวัชร เปี้ยวไข่มุข (Polwach Beokhaimook)**

บทคัดย่อ

บทความนี้มุ่งนำเสนอความเป็นแอ็บเจ็คชันซึ่งเป็นทฤษฎีที่พัฒนาโดยนักปรัชญาและนักจิตวิเคราะห์ จูเลีย คริสเตวา (Julia Kristeva) ที่มีในภาพประกอบผลงานดนตรีแนวเดธ เมทัล (death metal) บรูทัล เดธ เมทัล (brutal death metal) และกอร์ไกรนด์ (goregrind) โดยทำการศึกษาและสืบค้นจากภาพประกอบหน้าปกอัลบั้มผลงานดนตรีแนวดังกล่าวกว่าจำนวน 40 ภาพจาก 40 อัลบั้ม ซึ่งถูกเผยแพร่ในคริสต์ทศวรรษ 1980 - 2010 ผลจากการศึกษาและสืบค้นพบว่าความเป็นแอ็บเจ็คชันในภาพประกอบผลงานดนตรีแนวเดธ เมทัล บรูทัล เดธ เมทัล และกอร์ไกรนด์โดยภาพรวมแล้วสามารถถูกพบได้จากภาพลักษณะของศพ เครื่องใน เลือดและของเสียของร่างกาย ชิ้นส่วนอวัยวะมนุษย์ และร่างกายมนุษย์ที่ถูกคุกคามและตกอยู่ในอันตราย ซึ่งภาพลักษณะเหล่านี้บ่งชี้ถึงความตาย โดยจะเห็นได้ว่าภาพประกอบผลงานเหล่านี้ล้วนแต่พัวพันกับความเป็นร่างกาย ซึ่งในทางทฤษฎีดังกล่าว แอ็บเจ็คชันกลับเป็นที่ยอมรับและยังคงอยู่ในสังคมในโลกมนุษย์ เพื่อให้มนุษย์เราตระหนักถึงการดำรงอยู่ของตนเองอย่างแท้จริง จะเห็นได้ว่าภาพประกอบผลงานดนตรีแนวเดธ เมทัล บรูทัล เดธ เมทัล และกอร์ไกรนด์นั้นมีจำนวนมากขึ้นตามกาลเวลานับตั้งแต่ปลายคริสต์ทศวรรษ 1980 ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาของดนตรีแนวดังกล่าว อีกทั้งเนื้อหาก็ยังมีความเป็นแอ็บเจ็คชันมากขึ้นเรื่อยๆจากช่วงเวลาที่ผ่านมา ดนตรีแนวเหล่านี้เริ่มก่อตัวขึ้นและพัฒนาความเป็นแอ็บเจ็คชันจนถึงขีดสุดในคริสต์ทศวรรษ 2000 จวบจนปัจจุบัน ซึ่งภาพประกอบเหล่านี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางศึกษาทฤษฎีแอ็บเจ็คชันของคริสเตวา แอ็บเจ็คท์ อาร์ท รวมไปถึงทฤษฎีศิลปะทั่วไปและศิลปะแขนงอื่นๆได้เช่นกัน

คำสำคัญ: แอ็บเจ็คชัน, ภาพประกอบ, เมทัล, เดธ เมทัล, บรูทัล เดธ เมทัล, กอร์ไกรนด์

* เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ในการศึกษาทฤษฎีแอ็บเจ็คชันในภาพประกอบผลงานดนตรีแนวเดธ เมทัล บรูทัล เดธ เมทัล และกอร์ไกรนด์ อนึ่ง บทความนี้เรียบเรียงขึ้นจากเนื้อหาส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง “แอ็บเจ็คชันในศิลปะ” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทฤษฎีศิลป์ คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2561 โดยมี ดร. ปรมพร ศิริกุลชยานนท์เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

To publish academic knowledge about the theory of abjection applied to death metal, brutal death metal, and goregrind albums. On a different note, this article is written based on the thesis entitled "Abjection in Art" which is a part of the study of the Master of Fine Arts (Art Theory), Department of Art Theory, Faculty of Painting, Sculpture and Graphic Arts, Silpakorn University where Dr. Paramaporn Sirikulchayanont is the advisor.

** นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาทฤษฎีศิลป์ คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Student, Master of Fine Arts (Art Theory), Department of Art Theory, Faculty of Painting, Sculpture and Graphic Arts, Silpakorn University. Tel: +66851997713. E-mail: upipmetal@hotmail.com.

Abstract

This article aims to present abjection, which is a theory developed by philosopher and psychoanalyst Julia Kristeva, in illustrations found in death metal, brutal death metal, and goregrind music. It focuses on a study and research of 40 illustrations applied to 40 albums of the genres which were released in 1980s - 2010s. The study and the research show that the quality of abjection in the illustrations are generally found from their images of corpses, entrails, blood, excrement, parts of human organs, and human bodies threatened and in danger. These images signify death. It can be seen that the illustrations are revolved around corporeal aspects. It can also be seen that the illustrations have increased in quantity chronologically from the late 1980s to the present time, which is consistent with the development of the genres aforementioned. The quality of abjection in the illustrations had also been more intense from time to time and reached its peak in 2000s until these days. These illustrations can be utilized in the study of the theory of abjection, abject art, art theory, and other branches of art.

Keywords: Abjection, Illustration, Metal, Death Metal. Brutal Death Metal, Goregrind

บทนำ

ในปัจจุบันนี้จะเห็นได้ว่ามีศิลปะหลากหลายแขนงและหลากหลายผลงานได้ถูกสร้างสรรค์ขึ้นมาบนโลก แต่แต่ละแขนงก็ย่อมมีผลงานที่มีลักษณะอันเป็นเอกลักษณ์ของตัวเองแตกต่างกันออกไป โดยปกติแล้ว ผลงานศิลปะส่วนมากนั้น จะถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้ผู้ชมเห็นถึงความ "วิจิตร" หรือ "สวยงาม" แต่ก็มีผลงานศิลปะบางผลงานที่ไม่ได้แสดงออกถึงความสวยงาม แต่กลับแสดงออกถึงสิ่งที่ตรงข้ามกับความสวยงามและดูน่าเกลียดน่ากลัวเช่นกัน ลักษณะสำคัญอย่างหนึ่งในผลงานศิลปะดังกล่าวนี้ได้แก่ แอ็บเจ็คชัน (abjection)¹ ซึ่งเป็นลักษณะที่ดูแล้วน่าสังเวช และถูกแสดงออกมาโดยก้าวข้ามขอบเขตแห่งบรรทัดฐานของสังคมและขัดกับหลักสุนทรียศาสตร์ดั้งเดิมอย่างสิ้นเชิง

แอ็บเจ็คชัน

แอ็บเจ็คชัน เป็นลักษณะของความรู้สึกสังเวชที่มีต่อร่างกายในทางทฤษฎีแล้วเป็นสภาวะที่ความหมายถูกทำลายอันเกิดจากการที่ความแตกต่างหรือการแบ่งแยกระหว่างผู้กระทำ (subject) และผู้ถูกกระทำ (object) หรือระหว่างตัวตน (self) และสิ่งอื่น (other) ได้ถูกทำลายหายไป (Felluga, n.d.) แอ็บเจ็คชันมีความหมายถึง “สภาวะที่ถูกละทิ้ง (the state of being cast off)” ซึ่งทฤษฎีและกรอบความคิดทางจิตวิทยา ปรัชญา และภาษาศาสตร์นี้ได้ถูกริเริ่มและพัฒนาโดยจูเลีย คริสเตวา (Julia Kristeva) โดยคริสเตวาได้บัญญัตินิยามของสิ่งที่มีความเป็นแอ็บเจ็คชันว่า “ดิ แอ็บเจ็คท์ (the abject)”² ในหนังสือที่เธอเขียนขึ้นในปีคริสต์ศักราช 1980 ที่มีชื่อว่า “พาวเวอร์ส ออฟ ฮอร์เรอร์ (Powers of Horror)” ซึ่งได้อธิบายว่า ดิ แอ็บเจ็คท์ นี้ได้รวมถึงการทำงานของร่างกาย และลักษณะของเรือนร่าง ที่ถูกถือว่าไม่บริสุทธิ์และไม่สะอาด ไม่เหมาะสมที่จะถูกแสดงในที่สาธารณะ หรือถูกพูดถึง เป็นสิ่งที่ถูกกีดกันจากความเป็นตัวตน หรือสิ่งที่มนุษย์เราผล่อออกมาจากตนเอง เช่น ศพ ด้วยสาเหตุที่ว่า เมื่อเราเผชิญหน้ากับศพ ศพจะทำให้เรานึกถึง “สารัตถะ (materiality)” ของเรา (คือวัตถุที่เราเป็น ซึ่งก็คือตัวเรานั้นเอง) ในเชิงนารังเกียจหรือสยดสยอง ความแตกต่างหรือการแบ่งแยกระหว่างตัวตนของเราและศพซึ่งเป็นสิ่งอื่นได้ถูกทำลายหายไป ความหมายระหว่างตัวเราและศพได้ถูกทำลาย ทำให้เราผล่อภาพที่เราเผชิญนั้น ออก หรือเกิดความรู้สึกสยดสยอง อยากหลีกเลี่ยงที่จะเผชิญศพนั้นๆ ตัวอย่างอื่นๆ ในกรณีเดียวกันนี้เช่น บาดแผลเปิด อุจจาระ ของเสียต่างๆ เลือด เลือดระดู หรืออาเจียน เป็นต้น (Tate, n.d.; Felluga, n.d.)

แอ็บเจ็คชัน และ ดิ แอ็บเจ็คท์ ยังมีบริบทที่เกี่ยวข้องกับความเป็นสตรี (femininity) ด้วยเหตุที่ว่าการทำงานของร่างกายสตรีนั้น “ถูกละทิ้ง (abjected)” จากระเบียบของสังคม เช่น ภาพเลือดระดูที่ไหลออกมานั้น หากวัดเกณฑ์จากบรรทัดฐานของสังคมปัจจุบันแล้วเป็นภาพที่ไม่น่าดูเป็นอย่างมาก (Tate, n.d.)

¹ ไม่พบการบัญญัติศัพท์ abjection เป็นภาษาไทยที่มีความหมายหรืออธิบายถึงนิยามของ abjection ได้ ผู้เขียนจึงเรียกทับศัพท์ว่า แอ็บเจ็คชัน

² ไม่พบการบัญญัติศัพท์ abject เป็นภาษาไทยที่มีความหมายหรืออธิบายถึงนิยามของ abject ได้ ผู้เขียนจึงเรียกทับศัพท์ว่า แอ็บเจ็คท์ และเมื่อเขียนว่า the abject ตามรูปแบบของคริสเตวา ผู้เขียนจึงเรียกทับศัพท์ว่า ดิ แอ็บเจ็คท์ ในทำนองเดียวกัน โดยคำว่า abject เป็นคำคุณศัพท์ (adjective) โดยอ้างอิงจากพจนานุกรมออนไลน์ของมหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด (Oxford Learner's Dictionaries, n.d.) แต่จากบทความของคริสเตวาแล้ว abject ในที่นี้ เป็นคำนามด้วยเช่นกัน โดยอ้างอิงจากบทความออนไลน์ของเททท์ แกลลอรี่ (Tate, n.d.)

ด้วยเหตุนี้ แอ็บเจ็คท์ อาร์ท (object art)³ จึงใช้อธิบายผลงานศิลปะที่มีเนื้อหาหรือกรอบความคิดที่ "ละเมิด (transgress)" และ "คุกคาม (threaten)" การรับรู้ถึงความสะอาดและความถูกต้องเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลงานที่มีเนื้อหาหรือกรอบความคิดที่สื่อถึงร่างกายและการทำงานของร่างกาย (Tate, n.d.) ลักษณะของแอ็บเจ็คชันพบได้ในศิลปะโดยเฉพาะอย่างยิ่งศิลปินในคริสต์ทศวรรษที่ 1980 และ 1990 ได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับทฤษฎีนี้และได้สะท้อนออกมาทางผลงานของพวกเขา (Tate, n.d.) ตัวอย่างเช่นผลงานแสดงสด⁴ ของศิลปินอย่างแคโรลี ชนีมันน์ (Carolee Schneemann) ที่มีการแสดงให้เห็นถึงเรือนร่างอันโปเปลือยของเธอกับการแสดงอันล่อแหลมและรุนแรง แสดงให้เห็นสัญลักษณ์ของเพศหญิงอย่างสุดโต่ง หรือผลงานแสดงสดของเฮอermann นิตซ์ (Hermann Nitsch) ศิลปินในกลุ่มเวียนนีส์ แอ็คชันนิซึม (Viennese Actionism) ที่ประกอบไปด้วยร่างกายมนุษย์อันโปเปลือย เลือด และซากสัตว์

ความเป็นแอ็บเจ็คชันนั้นสามารถถูกพบได้ในภาพประกอบผลงานดนตรีแขนงที่เรียกว่าเดธ เมทัล (death metal) บรูทัล เดธ เมทัล (brutal death metal) และกอร์เกรนด์ (goregrind) ซึ่งเป็นแขนงย่อยของดนตรีเมทัล (metal) ซึ่งดนตรีเมทัลเป็นดนตรีที่มีความรุนแรงหนักหน่วง และโดยส่วนใหญ่ยังประกอบไปด้วยเนื้อหาอันรุนแรงและมองโลกในแง่ลบซึ่งเป็นการสะท้อนความจริงในสังคมอีกด้วย ซึ่งในดนตรีเมทัลนั้นยังประกอบไปด้วยดนตรีแขนงย่อยต่างๆมากมาย และที่ขาดไม่ได้เลยในดนตรีแขนงนี้ก็คือผลงานศิลปะที่ประกอบกับดนตรีแขนงดังกล่าว โดยส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบของภาพประกอบปกอัลบั้ม

ในบทความนี้ ผู้เขียนจะนำผลงานศิลปะที่ประกอบกับดนตรีเดธ เมทัล บรูทัล เดธ เมทัล⁵ และกอร์เกรนด์มากล่าวถึง โดยดนตรีทั้งสามแขนงนั้นส่วนมากมีเนื้อหาเกี่ยวกับความตายทั้งในแบบนามธรรมและรูปธรรม และเป็นที่แน่นอนว่าผลงานศิลปะที่ประกอบดนตรี 3 แขนงนี้จึงสื่อถึงภาพลักษณ์ของความตายไปด้วยเช่นเดียวกัน

ดนตรีแขนงดังกล่าวนี้เริ่มปรากฏให้เห็นชัดเจนในปลายคริสต์ทศวรรษ 1980 และต้นคริสต์ทศวรรษ 1990 และยังคงมีผลงานอย่างต่อเนื่องอีกทั้งยังเพิ่มและพัฒนาขึ้นเรื่อยๆมาจนถึงปัจจุบัน โดยผลงานที่ผู้เขียนจะนำมายกตัวอย่างส่วนมากจะเป็นผลงานจากวงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความตายที่เป็นรูปธรรมเช่นการฆาตกรรมหรือศพ ด้วยเหตุที่ว่าลักษณะแอ็บเจ็คชันจะถูกแสดงออกในภาพประกอบผลงานส่วนใหญ่ของวงดนตรีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความตายในลักษณะนี้ และด้วยความที่ผลงานต่างๆเหล่านี้มีมากมายจนผู้เขียนไม่สามารถนำมากล่าวถึง

³ เมื่อเขียนว่า object art ผู้เขียนจึงเรียกทับศัพท์ว่า แอ็บเจ็คท์ อาร์ท ในทำนองเดียวกัน

⁴ ศิลปะแสดงสดเป็นแขนงหนึ่งของศิลปะที่มีการใช้ร่างกายเป็นสื่อ มีการแสดงเป็นสื่อหลัก ประกอบไปด้วยตัวละครและอุปกรณ์ประกอบฉาก มีการใส่บทบาทของตัวละคร และอาศัยพื้นที่และเวลาในการนำเสนอ ศิลปะแขนงนี้มีรากฐานมาจากศิลปะรื่องการด (avantgarde) อย่างลัทธิฟิวเจอริซึม (futurism) ลัทธิดาไดอิม และลัทธิเซอเรียลลิซึม โดยศิลปินในลัทธิฟิวเจอริซึมก็เคยทำการแสดงในเชิงศิลปะในระหว่างที่พวกเขาทำการอ่านแถลงการณ์มาก่อน และศิลปินในลัทธิดาไดอิมก็เคยทำการแสดงในเชิงเดียวกันในไนท์คลับที่ชื่อว่า บารเต้ วอลแตร์ (Cabaret Voltaire) ในกรุงซูริคมาก่อน ต่อมาในสมัยหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ศิลปะแสดงสดก็ได้แพร่หลายมากขึ้น และถือได้ว่าศิลปะแสดงสดก็มีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์และชัดเจนในช่วงเวลานี้เอง โดยศิลปินที่สำคัญท่านหนึ่งได้แก่จอห์น เคจ (John Cage) ที่ได้เป็นอิทธิพลให้กับศิลปินอย่างจอร์จ เบรชท์ (George Brecht) โยโกะ โอนะ (Yoko Ono) และอัลลัน แคปราว (Allan Kaprow) และยังปูทางให้กับศิลปะแบบดัดนิยมฉับพลัน (happening) อีกด้วย (The Art Story Contributors, n.d.)

⁵ บรูทัล เดธ เมทัลเป็นดนตรีแขนงย่อยของเดธ เมทัลอีกทีหนึ่ง โดยเป็นการนำดนตรีเดธ เมทัลมาบรรเลงให้หนักหน่วงรวดเร็วกว่าดนตรีเดธ เมทัล อีกทั้งส่วนใหญ่ยังมีเนื้อหาที่วิปริตและสยดสยองกว่าดนตรีเดธ เมทัลอีกด้วย

ได้ทั้งหมด ผู้เขียนจึงขอแนะนำเฉพาะผลงานที่มีความเด่นชัดในความเป็นแอ็บเจ็คชันและ/หรือเป็นที่กล่าวขานกันในวงกว้างในหมู่แฟนเพลงมากล่าวถึง โดยจะเรียงตามยุคสมัยตั้งแต่คริสต์ทศวรรษ 1980 จนถึงปัจจุบัน⁶

ภาพประกอบผลงานดนตรีแนวเดธ เมทัล บรูทัล เดธ เมทัล และกอร์ไกรนด์ที่มีความเป็นแอ็บเจ็คชันคริสต์ทศวรรษ 1980

หนึ่งในผลงานบนหน้าปกอัลบั้มที่เป็นที่กล่าวขานถึงความสยดสยองมากที่สุดเห็นจะเป็นผลงานหน้าปกอัลบั้มรีค ออฟ พิวทรีแฟคชัน (Reek of Putrefaction) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 1988 และซิมโฟนีส์ ออฟ ซิกเนส (Symphonies of Sickness) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 1989 ของวงกอร์ไกรนด์/เดธ เมทัลที่มีชื่อว่าคาร์แคส (Carcass) ที่แสดงให้เห็นถึงภาพปะติดปะต่อรูปศพและชิ้นส่วนอวัยวะมนุษย์ในสภาวะต่างๆ เช่น ถูกฆ่าแหล่ เน่าเปื่อย ผ่านการบาดเจ็บ หรือถูกคุกคาม ซึ่งหน้าปกทั้งสองถูกสร้างสรรค์โดยเจฟฟ์ วอล์คเกอร์ (Jeff Walker) มือเบส/นักร้องนำของทางวงเอง

และยังมีอัลบั้มเซเวอรัล เซอรัลไววอล (Severed Survival) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 1989 ของวงดนตรีเดธ เมทัลจากประเทศอเมริกานามว่าออโตปซี (Autopsy) โดยผลงานนี้ถูกสร้างสรรค์โดยศิลปินชาวอเมริกาที่มีชื่อว่าเคนท์ แม็ททิว (Kent Mathieu) โดยหน้าปกดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงร่างกายท่อนบนของชายคนหนึ่งที่ถูกใบมีดฉีกออกไปในทิศทางต่างๆ รวมไปถึงโลโก้ของวงที่ประกอบไปด้วยชิ้นส่วนอวัยวะต่างๆ

คริสต์ทศวรรษ 1990

ในช่วงเวลานี้ภาพประกอบผลงานดนตรีแนวเดธ เมทัล บรูทัล เดธ เมทัล และกอร์ไกรนด์ที่มีความเป็นแอ็บเจ็คชันมีจำนวนมากกว่คริสต์ทศวรรษที่ผ่านมา หนึ่งในวงที่มีหน้าปกอัลบั้มที่เป็นที่กล่าวขานมากที่สุดและมีความเป็นแอ็บเจ็คชันอย่างชัดเจนในช่วงเวลานี้เห็นจะเป็นวงจากอเมริกาอย่างแคนนิบาล คอร์ปส์ (Cannibal Corpse) ซึ่งมีศิลปินชาวอเมริกา วินซ์ ล็อคค์ (Vince Locke) เป็นผู้สร้างสรรค์ผลงาน โดยผลงานในแต่ละอัลบั้มของทางวงในคริสต์ทศวรรษนี้มีความเหี้ยมโหด ประกอบไปด้วยภาพลักษณ์ของศพที่ถูกฆ่าแหล่ แสดงให้เห็นเลือดและเครื่องในอย่างชัดเจน เช่นผลงานประกอบอัลบั้มอย่างอีทเท็น แบ็ค ทู लाईฟ (Eaten Back to Life) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 1990 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงขอมบี้ตัวหนึ่งในมีเครื่องในและเลือดกระจัดกระจาย ยืนอยู่ท่ามกลางสุสาน หรือบูทเชอร์ด์ แอ็ท เบิร์ธ (Butchered at Birth) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 1991 ที่แสดงให้เห็นถึงขอมบี้ 2 ตัวกำลังฆ่าแหล่ศพของผู้หญิงคนหนึ่งทีนอนอยู่บนเตียงฆ่าแหล่ โดยมีฉากหลังเป็นศพเด็กทารกจำนวนมากที่ถูกแขวนอยู่ หรือทอมบ์ ออฟ เดอะ มิวทิลเลเท็ด (Tomb of the Mutilated) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 1992 ที่แสดงให้เห็นถึงศพของชายผู้หนึ่งนอนคว่ำหน้าโดนศีรษะอยู่ตรงตำแหน่งของอวัยวะเพศของศพผู้หญิงคนหนึ่งทีนั่งพิงอยู่กับโลงศพ หรือแกลลอรี่ ออฟ ซูอไซด์ (Gallery of Suicide) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 1998 ที่แสดงให้เห็นถึงผู้หญิงเปลือยคนหนึ่งกำลังใช้มีดคว้านท้องตนเองท่ามกลางศพต่างๆ ที่ผ่านการฆ่าตัวตาย หรือบลัดทีธส์ (Bloodthirst) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 1999 ที่แสดงให้เห็นถึงปีศาจคนหนึ่งกำลังฉีกร่างของชายคนหนึ่งออกเป็นเสี่ยงๆ

⁶ ยังมีผลงานประกอบหน้าปกของบางอัลบั้มที่เป็นภาพของศพหรือความสยดสยองซึ่งเป็นภาพจริงที่ปราศจากการปรุงแต่งหรือกระบวนการทางศิลปะเช่นการปะติดปะต่อหรือวาดเขียน ซึ่งผู้เขียนไม่ขอนำมากล่าวถึงในบทความนี้ด้วยเหตุที่ว่าผลงานเหล่านี้ผู้เขียนไม่นับว่าเป็นผลงานศิลปะ

นอกจากนั้นยังมีผลงานของวงจากสวีเดนนามว่าดิสเมมเบอร์ (Dismember) ซึ่งมีผลงานประกอบอัลบั้มหนึ่งของทางวงที่มีชื่อว่าอินดีเซนต์ แอนด์ อ็อบซีน (Indecent and Obscene) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 1993 ที่แสดงให้เห็นร่างกายมนุษย์ส่วนหน้าอกถูกผ่าออกเปิดเผยให้เห็นเครื่องในแดงฉานและมีเลือดกระจัดกระจาย โดยบนเครื่องในนั้นมีแผ่นเหล็กเป็นรูปโลโก้ของทางวงวางอยู่ หรือผลงานของวงจากอเมริกาที่มีชื่อว่าโบรเคน โฮป (Broken Hope) ในผลงานประกอบอัลบั้มหนึ่งของวงที่มีชื่อว่าเดอะบาวเอลส์ อ็อฟ รีพักเนนซ์ (The Bowels of Repugnance) ที่ถูกสร้างสรรค์โดยร็อบ สมิทส์ (Rob Smits) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 1993 ที่แสดงให้เห็นภาพของศพมนุษย์อยู่ในสภาพที่ถูกชำแหละถูกคุกคาม มีเลือดไหลเประเปื้อนคลุกเคลียอยู่กับสิ่งๆที่ดูเหมือนจะเป็นเครื่องในหรือลำไส้จำนวนมาก และผลงานของวงจากอเมริกาที่มีชื่อว่าเอ็กซ์ฮูมด์ (Exhumed) ในผลงานประกอบอัลบั้มหนึ่งของวงที่มีชื่อว่ากอร์ เมทัล (Gore Metal) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 1998 ซึ่งแสดงให้เห็นฉากในห้องครัวฉากหนึ่งที่เกิดการฆาตกรรมอันโหดเหี้ยมขึ้น บนเตาแก๊สมีเครื่องในและชิ้นส่วนมือของมนุษย์อยู่ด้านบนและมีเลือดสาดกระจัดกระจายอยู่บริเวณนั้น ในไมโครเวฟมีชิ้นส่วนศีรษะของมนุษย์วางอยู่ด้านใน บนพื้นยังมีเครื่องในมนุษย์กองหนึ่งอยู่ และด้านหน้าเป็นภาพที่ดูเหมือนมือของฆาตกรกำลังถือเลื่อยไฟฟ้าที่มีเครื่องในแขวนอยู่ โดยหน้าปกของผลงานนี้เป็นที่ฮือฮาในความโหดร้ายของมันในช่วงเวลาที่ยังถูกเผยแพร่ และยังเป็นที่ยึดจำของเหล่าแฟนเพลงจนถึงทุกวันนี้

คริสต์ทศวรรษ 2000

ในช่วงเวลานี้ภาพประกอบผลงานดนตรีแนวเดธ เมทัล บรูทัล เดธ เมทัล และกอร์โกรนด์ที่มีความเป็นแอ็บเจ็คชันผลงานยิ่งทวีจำนวนมากขึ้นกว่าคริสต์ทศวรรษที่ผ่านมาอีกเช่นเคย โดยวงแคนนิบาล คอร์ปส์ยังคงออกผลงานดนตรีอยู่ในช่วงเวลานี้ และวินซ์ ล็อกค์ (Vince Locke) ก็ยังเป็นผู้สร้างสรรค์ผลงานซึ่งยังคงความเป็นแอ็บเจ็คชันอยู่เช่นเคย โดยผลงานที่มีความเด่นชัดในคริสต์ทศวรรษนี้ได้แก่ผลงานประกอบอัลบั้มกอร์ อ็อบเซสส์ (Gore Obsessed) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 2002 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงฝูงซอมบี้กำลังกัดกินศพชายคนหนึ่งหรืออัลบั้มเดอะ เวร็ดเชท สปอร์น (The Wretched Spawn) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 2004 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงซอมบี้สองตัวกำลังทำการผ่าตัดคลอดให้ผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งให้กำเนิดสัตว์ประหลาดออกทางปาก ท้อง และช่องคลอด

ยังมีศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานบนหน้าปกอัลบั้มที่มีความเด่นชัดในความเป็นแอ็บเจ็คชันในช่วงเวลานี้คือศิลปินชาวญี่ปุ่นนามว่าโทชิฮิโระ เอกาวา (Toshihiro Egawa) ผลงานของเขานั้นถูกสร้างสรรค์แบบดิจิทัลกราฟฟิก และมักจะแสดงให้เห็นถึงศพมนุษย์ ร่างกายมนุษย์ที่ถูกคุกคาม และเครื่องในมนุษย์ ผลงานที่เด่นชัดในลักษณะดังกล่าวของเขาได้แก่ผลงานประกอบอัลบั้มอันเมอซีฟูล เอ็กซ์เทรมิเนชัน (Unmerciful Extermination) ของวงจากโคลัมเบียอย่างอินเทอร์นัล ซัฟเฟอริง (Internal Suffering) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 2001 ที่แสดงให้เห็นกองศพมนุษย์และโครงสร้างกระดูกจำนวนมาก หรือผลงานประกอบอัลบั้มเดธ อีส ไม เนม (Death Is My Name) ของวงจากรัสเซียนามว่ามอร์เท็ม (Mortem) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 2002 ที่แสดงให้เห็นฉากฆาตกรรมที่มีศพมนุษย์นอนอยู่บนเตียง ถูกตัดศีรษะและมีเลื่อยไฟฟ้าปักอยู่บริเวณอวัยวะเพศ และผลงานประกอบอัลบั้มเบสเมนต์ เดคอมโพสิชันส์ (Basement Decompositions) ของวงจากอเมริกันนามว่าโกรเตสก์ ฟอเมชัน (Grotesque Formation) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 2002 ที่แสดงให้เห็นถึงฉากห้องใต้ดินที่มีศพมนุษย์เน่าเปื่อยจำนวนมากถูกชำแหละกองอยู่ที่พื้นและถูกแขวนอยู่กับเพดาน

อีกหนึ่งในศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานบนหน้าปกอัลบั้มที่มีความเด่นชัดในความเป็นแอ็บเจกชันในช่วงเวลานี้คือศิลปินชาวรัสเซียนามว่าอาร์เทอร์ วยาโบฟ (Artur Ryabov) หรือในนามปากกาว่าโดมินเนเตอร์ โดโลริส (Dominator Doloris) ผลงานของเขาแสดงให้เห็นศพมนุษย์ ร่างกายมนุษย์ที่ถูกคุกคาม และเครื่องในมนุษย์เช่นกัน ผลงานที่เด่นชัดในลักษณะดังกล่าวของเขาได้แก่ผลงานประกอบอัลบั้มเทสต์ ฟรอม เดอะ มอร์ก (Tales from the Morgue) ของวงจากรัสเซียนามว่าฟอร์มาลีน (Formalin) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 2007 ซึ่งแสดงให้เห็นฉากห้องทรมานมนุษย์ที่มีศพและเครื่องในมนุษย์กองอยู่จำนวนมาก ผลงานประกอบอัลบั้มฮังกรี แอสเซส (Hungry Asses) ของวงของศิลปินเองนามว่าเซ็ปติโคไพเอเมีย (Septicopyemia) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 2008 ซึ่งแสดงให้เห็นชายและหญิงคู่หนึ่งกำลังอุจจาระใส่กันในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ หรือผลงานประกอบอัลบั้มออดิเนรี มิสแซนโทรปิค แอนด์ รีพัลซิฟ แอนธีมส์ (Ordinary Misanthropic & Repulsive Anthems) ของวงจากสโลวาเกียนามว่ามูนฟ็อก (Moonfog) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 2009 ที่แสดงให้เห็นแพทย์สามคนกำลังชำแหละศพมนุษย์ที่อยู่บนโต๊ะ

และยังมีผลงานประกอบอัลบั้มต่างๆของวงจากอเมริกันนามว่าอิมเพลด์ (Impaled) โดยรอบความคิด เนื้อเพลง และภาพลักษณ์ของวงนี้พัวพันอยู่กับพยาธิวิทยา นิติเวชศาสตร์ การผ่าตัด อุจจาระ โรงพยาบาล แพทย์ คนไข้ ซึ่งแน่นอนว่าทั้งหมดนี้ถูกนำเสนอในบริบทที่น่าสยดสยอง ผลงานประกอบอัลบั้มเหล่านี้ถูกสร้างสรรค์ขึ้นโดยทางวงเอง โดยเป็นอุปกรณ์ประกอบฉากคล้ายศิลปะจัดวาง ผลงานประกอบอัลบั้มที่เด่นชัดในช่วงเวลานี้ได้แก่อัลบั้มเดอะ เดด แชล เดด รีเมน (The Dead Shall Dead Remain) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 2000 ที่แสดงให้เห็นลำไส้กองออกมาจากโถสุขภัณฑ์ อัลบั้มชอยส์ คัทส (Choice Cuts) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 2001 ที่แสดงให้เห็นเด็กทารกที่เพิ่งกำเนิดใหม่ๆกำลังถูกเลื่อยคอ และอัลบั้มเดอะ ลาสท์ แกสป์ (The Last Gasp) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 2007 ที่แสดงให้เห็นถึงกองเครื่องในที่ดูเหมือนออกมาจากปากผู้หญิงที่ถูกปิดตาคนหนึ่ง

นอกเหนือจากนี้ยังมีผลงานที่มีความโดดเด่นในลักษณะแอ็บเจกชันอีกได้แก่ผลงานประกอบอัลบั้มสลาฟเทอร์คัลท์ (Slaughtercult) ของวงเอ็กซุมท์ที่ถูกสร้างสรรค์โดยช่างภาพนามว่าจุลิโอ แชนเซส (Julio Sánchez) และถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 2000 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงภาพเครื่องในกองอยู่หน้ากระจก ผลงานประกอบอัลบั้มฮิวแมนัวร์ (Humanure) ของวงจากอเมริกาที่มีชื่อว่าแคพเทิล ดีแคพิเทชัน (Cattle Decapitation) ที่สร้างสรรค์โดยศิลปินชาวอเมริกาชื่อว่าเวส เบ็นสโคเตอร์ (Wes Benscoter) และถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 2004 ที่แสดงให้เห็นถึงวัวตัวหนึ่งอุจจาระออกมาเป็นเศษซากศพมนุษย์ และผลงานประกอบอัลบั้มยูเทโรวาไจนอล อินเซิร์ทชัน ออฟ เอ็กซ์เทอร์เพทเท็ด แอนโนแมลีส (Uterovaginal Insertion of Extirpated Anomalies) ของวงจากอเมริกันนามว่าเซฟาโลทริพซี (Cephalotripsy) ที่สร้างสรรค์โดยศิลปินชาวอเมริกาชื่อว่าไมค์ ฮรูบอฟแซค (Mike Hrubovcak) หรือในนามปากกาวิซวล ดาร์คเนส (Visual Darkness) และถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 2007 ที่แสดงให้เห็นหญิงตั้งครรภ์คนหนึ่งถูกชำแหละและถูกทรมานอยู่บนเตียง

คริสต์ทศวรรษ 2010

ในช่วงเวลานี้ความรุนแรงของเนื้อหาและจำนวนผลงานภาพประกอบเหล่านี้มีความต่อเนื่องคงเส้นคงวาจากช่วงเวลาคริสต์ทศวรรษที่แล้ว โดยโทชิฮิโระ เอากาวาสึสร้างสรรค์แบบดิจิทัลกราฟฟิกยังคงสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นเอกลักษณ์อยู่ในช่วงเวลานี้ ซึ่งผลงานที่เด่นชัดในลักษณะแอ็บเจกชันที่ผู้เขียนจะนำมากล่าวถึงได้แก่ผลงานประกอบอัลบั้มพิวทรีเซนท์ อินเฟ็คเชียส แรปิดิตี (Putrescent Infectious Rabidity) ของวงจากตุรกีนามว่า เซโนแทฟ (Cenotaph) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 2010 ที่แสดงให้เห็นฉากเหนือจริงที่เต็มไปด้วยซากศพมนุษย์และสัตว์ประหลาด หรือผลงานประกอบอัลบั้มคอนซีพท์ อิน ซูเวจ (Conceived in Sewage) ของวงจากอเมริกันนามว่าดีวอร์เมนต์ (Devourment) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 2013 ที่แสดงให้เห็นขอมบี้ตัวหนึ่งท่ามกลางบ่อน้ำที่เต็มไปด้วยซากศพ สัตว์ประหลาดไส้เดือน และเครื่องในมนุษย์ และผลงานประกอบอัลบั้มรีเซอเร็คชัน ดิเนายท์ (Resurrection Denied) ของวงจากอิตาลีนามว่าเดแวนเจลิค (Devangelic) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 2014 ที่แสดงให้เห็นศพของบาทหลวง นางฟ้า และพระเยซูถูกชำแหละบนไม้กางเขน ท่ามกลางซากศพมนุษย์จำนวนมากที่กองอยู่บนพื้น

อาร์เทอร์ รัยาบอฟเป็นศิลปินอีกท่านหนึ่งที่ยังคงสร้างสรรค์ผลงานในลักษณะดังกล่าวในช่วงเวลานี้ โดยผลงานที่เด่นชัดในลักษณะแอ็บเจกชันที่ผู้เขียนจะนำมากล่าวถึงได้แก่ผลงานประกอบอัลบั้มเนโครคานนิบาลไรต์ส... เดอะ พรีมิทีฟ เซสชันส์ (Necrocannibal Rites... The Primitive Sessions) ของวงจากอิตาลีนามว่าบาวเอล สตูว์ (Bowel Stew) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 2011 ที่แสดงให้เห็นฆาตรกรคนหนึ่งกำลังฆาตกรรมผู้หญิงคนหนึ่งอย่างเหี้ยมโหด และมีศพมนุษย์ที่ถูกชำแหละ ถูกแขวน และวางกองอยู่โดยรอบ หรือผลงานประกอบอัลบั้มแวลเจนอล เรควิชิชัน (Vaginal Requisition) ของวงจากฝรั่งเศสนามว่าแบพไทซ์ท์ อิน แวลเจนอล ลิกวิด (Baptized in Vaginal Liquid) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 2012 ที่แสดงให้เห็นตำรวจคนหนึ่งกำลังมีกิจกรรมทางเพศกับผู้หญิงคนหนึ่งที่มีเลือดพุ่งออกมาจากช่องคลอดและทวารหนัก และผลงานประกอบอัลบั้มซูพรีม อาร์ท อ็อฟ เจนิทอล คาร์เนจ (Supreme Art of Genital Carnage) ของวงเชฟทิโคไฟเยเมียที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 2012 ที่แสดงให้เห็นผู้หญิงคนหนึ่งกำลังชำแหละศพชายคนหนึ่งท่ามกลางศพผู้หญิงที่ถูกชำแหละ และมีทีวีเครื่องหนึ่งที่กำลังฉายหนังลามกอนาจารอยู่

ศิลปินอีกท่านหนึ่งที่สร้างสรรค์ผลงานในลักษณะดังกล่าวได้แก่ศิลปินชาวออสเตรเลียที่มีชื่อว่าแมทธิแอส อูเออร์ (Matthias Auer) หรือในนามปากกามอทท์ลา อาร์ท (Mottla Art) ซึ่งผลงานที่เด่นชัดของเขาอาทิเช่นผลงานประกอบอัลบั้มโพสท์-อะบอร์ชัน สลัท ฟัค (Post-Abortion Slut Fuck) ของวงจากอิตาลีนามว่าวัลเวคโทมี (Vulvectomy) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 2010 ที่แสดงให้เห็นฆาตรกรคนหนึ่งที่กำลังมีเพศสัมพันธ์กับศพของผู้หญิงที่ถูกชำแหละ ในมือขวาของเขาถือเด็กทารกของผู้หญิงคนดังกล่าว ในมือซ้ายของเขาถือมีดซึ่งทิ่มแทงปากของศพผู้หญิงคนหนึ่งที่ถูกชำแหละและแขวนอยู่บนกำแพง หรือผลงานประกอบอัลบั้มคอนซัมมิงเดอะ มอร์กู รีเมนส์ (Consuming the Morgue Remains) ของวงจากอิตาลีนามว่าดีวอร์ ดิ อันบอร์น (Devour the Unborn) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 2012 ที่แสดงให้เห็นขอมบี้ตัวหนึ่งกำลังชำแหละศพชายคนหนึ่งในห้องดับจิต ด้านหลังของเขามีศพที่นอนอยู่บนเตียง และมีศพอีกสองศพถูกชำแหละและแขวนอยู่กับเพดาน และผลงานประกอบอัลบั้มไดรเวน ทู คิล (Driven to Kill) ของวงจากฟิลิปปินส์นามว่าฮิวแมน แมสทิกเค

ชัน (Human Mastication) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 2013 ที่แสดงให้เห็นฆาตกรร่างอ้วนคนหนึ่งกำลัง
ชำแหละศพผู้หญิงท่ามกลางที่ถูกชำแหละ กองกับพื้น และแขวนจากเพดาน

อีกหนึ่งในศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานบนหน้าปกอัลบั้มที่มีความเด่นชัดในความเป็นแอ็บเจ็คชันใน
ช่วงเวลานี้คือศิลปินชาวอิตาลีนามว่ามาร์โก แฮสมันน์ (Marco Hasmann) โดยผลงานที่เด่นชัดที่ผู้เขียนจะนำมา
กล่าวถึงได้แก่ผลงานประกอบอัลบั้มคอนแคเทนชัน ออฟ ซีเวียร์ อินเฟกชันส์ (Concatenation of Severe
Infections) ของวงจากสเปนนามว่าอินเฟ็คเทด ฟเลช (Infected Flesh) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 2012 ที่
แสดงให้เห็นศพของผู้หญิงคนหนึ่งที่ถูกชำแหละ หรือผลงานประกอบอัลบั้มรีบอร์น อิน พิวทรีแฟกชัน (Reborn in
Putrefaction) ของวงจากสเปนนามว่าเอ็กซ์เทอร์เพทิง ดิ อินเฟ็คเทด (Extirpating the Infected)
ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 2014 ที่แสดงให้เห็นสัตว์ประหลาดตัวหนึ่งกำลังคุกคามผู้หญิงที่กำลังคลอດ บนพื้นมี
สิ่งที่คล้ายเครื่องในมนุษย์กระจัดกระจายอยู่ และผลงานประกอบอัลบั้มโครนิเคิลส์ ออฟ เพอร์เวอร์ชัน
(Chronicles of Perversion) ของวงจากนอร์เวย์นามว่าแครเนียม (Kraanium) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช
2015 ที่แสดงให้เห็นกองซากศพมนุษย์ที่ถูกชำแหละ กองอยู่บนพื้นและถูกแขวนจากเพดาน

และยังมีศิลปินอีกท่านหนึ่งที่สร้างสรรค์ผลงานในลักษณะดังกล่าวได้แก่ศิลปินชาวอเมริกาที่มีชื่อว่าไม
เคิล เนฟเลอร์ (Michael Nevler) หรือนามปากกาว่ากรูซม กราฟฟิค (Gruesome Graphx) เนฟเลอร์เป็นศิลปิน
ที่เริ่มมีความเด่นชัดในลักษณะแอ็บเจ็คชันในไม่กี่ปีที่ผ่านมา โดยผลงานที่ผู้เขียนจะนำมากล่าวถึงได้แก่ผลงาน
ที่ประกอบอัลบั้มมีชื่อว่าเอ็นกอร์จิง พิวทริด รีเมนส์ (Engorging Putrid Remains) ซึ่งเป็นอัลบั้มรวมเพลงของวง
ต่างๆในดนตรีแนวดังกล่าวยังถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 2015 ที่แสดงให้เห็นกำลังอาเจียนร่ายกายลูกของเธอ
ในขณะที่เธอถือลูกของเธออยู่ ท่ามกลางศพเด็กทารกที่กองอยู่ด้านหลัง หรือผลงานประกอบอัลบั้มดีพัลซิง เอพิเด
อโมล เพอร์ฟอเรชันส์ (Depulsing Epidermal Perforations) ของวงจากอเมริกันนามว่าบลีดิ้ง (Bleeding)
ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 2017 ที่แสดงให้เห็นร่างกายของชายคนหนึ่งที่ถูกฉีกตัวร่างและชำแหละบริเวณ
หน้าท้อง โดยมีมือของเขาถือลำไส้ของตนเองอยู่ และผลงานประกอบอัลบั้มมอร์บิด แทรนส์แพลนเทชัน แอนด์
เวเนเรียล ดีวิลอพเม้นท์ (Morbid Transplantation and Venereal Development) ของวงจากประเทศไทย
นามว่าเอกซีโมซิส (Ecchymosis) ที่ถูกเผยแพร่ในคริสต์ศักราช 2018 ที่แสดงให้เห็นชายคนหนึ่งที่ถูกแขวนคอ
คลุมใบหน้าด้วยผ้า และถูกผ่าท้องให้เห็นเครื่องในกองออกมา โดยมีโตะใบหนึ่งที่มีลำไส้กองอยู่ด้านบนอยู่ข้างๆ
และมีอุปกรณ์ผ่าตัดเสียบอยู่บนกองลำไส้

บทสรุป

ความเป็นแอ็บเจ็คชันในภาพประกอบผลงานดนตรีแนวเดธ เมทัล บรูทัล เดธ เมทัล และกอร์โกรนด์
โดยภาพรวมแล้วสามารถถูกพบได้จากภาพลักษณ์ของศพ เครื่องใน เลือดและของเสียของร่างกาย ชิ้นส่วนอวัยวะ
มนุษย์ และร่างกายมนุษย์ที่ถูกคุกคามและตกอยู่ในอันตราย ซึ่งภาพลักษณ์เหล่านี้บ่งชี้ถึงความตาย โดยจะเห็นได้
ว่าภาพประกอบผลงานเหล่านี้ล้วนแต่พัวพันกับความเป็นร่างกาย สิ่งต่างๆเหล่านี้ถูกนำเสนอออกมาให้อยู่ใน
บริบทที่น่าสยดสยองและเป็นดิ แอ็บเจ็คท์

ภาพประกอบผลงานดนตรีแนวเดธ เมทัล บรูทัล เดธ เมทัล และกอร์โกรีนด์นั้นมีจำนวนมากขึ้นตามกาลเวลานับตั้งแต่ปลายคริสต์ทศวรรษ 1980 ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาของดนตรีแขนงดังกล่าว อีกทั้งเนื้อหายังมีความเป็นแอ็บเจกชันมากขึ้นเรื่อยๆจากช่วงเวลาที่ดินตรีแขนงเหล่านี้เริ่มก่อตัวขึ้นและพัฒนาความเป็นแอ็บเจกชันจนถึงขีดสุดในคริสต์ทศวรรษ 2000 จวบจนปัจจุบัน

แม้ว่าผลงานที่มีความเป็นแอ็บเจกชันเหล่านี้จะดูน่าสยดสยอง แต่โดยทางทฤษฎีของคริสเตวาแล้วความเป็นแอ็บเจกชันและดิ แอ็บเจกต์นั้นกลับถูกยอมรับและดำรงอยู่ในโลกมนุษย์เพื่อให้มนุษย์มีชีวิตอยู่รอดต่อไป โดยเธอกล่าวว่าดิ แอ็บเจกต์ (เช่นศพ) ได้ทำให้มนุษย์เรานั้นพยายามทำตัวออกห่างจากมันอยู่เสมอ เป็นการพยายามทำตัวออกห่างจากความกลัวและสยดสยองจากความหมายอันพังทลาย ซึ่งกล่าวได้ว่าสิ่งเหล่านี้ทำให้มนุษย์เราตระหนักถึงการดำรงอยู่ของตนเองอย่างแท้จริงและดำเนินชีวิตต่อไปโดยพยายามหลีกเลี่ยงสิ่งเหล่านี้อยู่เรื่อยๆ (Kristeva, 1982: 2) ซึ่งดิ แอ็บเจกต์และความเป็นแอ็บเจกชันทำให้สังคมเราเกิดข้อห้าม โดยดิ แอ็บเจกต์และข้อห้ามต่างๆเหล่านี้เป็นเครื่องมือในการทำให้มีการจัดการและระบบระเบียบในสังคม ลดความผิดปกติในสังคม และปกป้องสิ่งปกติต่างๆในสังคมจากสิ่งแปลกปลอม (Douglas, 2002: xi cited in Frame, 2005: 6) โดยกฎเกณฑ์และข้อห้ามในสังคมต่างๆ ถูกตั้งขึ้นเพื่อที่จะสร้างการแบ่งเขตระหว่างสิ่งต่างๆ (ดี/ไม่ดี, ปกติ/ไม่ปกติ) ในสังคมและทำให้มนุษย์ดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุข (Frame, 2005: 3) เพราะฉะนั้นดิ แอ็บเจกต์และแอ็บเจกชันจึงเป็นสิ่งที่มนุษย์เรายอมรับและต้องการ และเป็นสิ่งจำเป็นต่อมนุษย์ นี่อาจเป็นเหตุผลที่ว่าทำไมยังมีกลุ่มแฟนเพลงจำนวนหนึ่งที่ชื่นชอบดนตรีแขนงดังกล่าว รวมไปถึงภาพประกอบผลงานดนตรีเหล่านี้อีกด้วย ซึ่งภาพประกอบเหล่านี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางศึกษาทฤษฎีแอ็บเจกชันของคริสเตวา แอ็บเจกต์ อาร์ท รวมไปถึงทฤษฎีศิลปะทั่วไปและศิลปะแขนงอื่นๆได้เช่นกัน

ภาพที่ 1 Jeff Walker, หน้าปกอัลบั้ม *Reek of Putrefaction* ของวง Carcass, 1988
ที่มา: Carcass. (n.d.). *Reek of Putrefaction*. Retrieved on October 16, 2018 from
<https://carcass.bandcamp.com/album/reek-of-putrefaction>.

ภาพที่ 2 Vince Locke, หน้าปกอัลบั้ม *Butchered at Birth* ของวง *Cannibal Corpse*, 1991
ที่มา: Jon W. (2017). *28 Years Ago: Cannibal Corpse Pile on the Gore with 'Eaten Back to Life'*.
Retrieved on October 16, 2018 from <http://loudwire.com/cannibal-corpse-eaten-back-to-life-album-anniversary>.

ภาพที่ 3 Toshihiro Egawa, หน้าปกอัลบั้ม *Basement Decompositions* ของวง *Grotesque Formation*, 2002
ที่มา: Toshihiro E. (n.d.). *BASEMENT DECOMPOSITIONS*. Retrieved on November 28, 2018
from http://toshihiroegawa.com/html_en/cover-art/007.html.

ภาพที่ 4 Michael Nevler, หน้าปกอัลบั้ม *Depulsing Epidermal Perforations* ของวง *Bleeding*, 2017
ที่มา: Michael N. (2017). *Depulsing Epidermal Perforations*. Retrieved on December 14, 2018
from <https://www.facebook.com/GruesomeGraphx666/photos/a.1299023086862894/1299023893529480>.

References

- Abject. (n.d.). In *Oxford Learner's Dictionaries*. Retrieved on May 30, 2018 from <https://www.oxfordlearnersdictionaries.com/definition/english/abject>.
- Douglas, M. (2002). *Purity and danger: An analysis of concepts of pollution and taboo*. London: Routledge.
- Felluga, D. (n.d.). *Modules on Kristeva II: On the abject*. Retrieved on May 21, 2017 from <https://www.cla.purdue.edu/english/theory/psychoanalysis/kristevaabject.html>.
- Frame, T. (2005). *Abject bodies / abject art* (bachelor's thesis). Kansas City Art Institute, Kansas.
- Kristeva, J. (1982). *Pouvoirs de l'horreur: Essai sur l'abjection* [Powers of horror: An essay on abjection]. Translated by Leon S. Roudiez. New York: Columbia University Press.
- Tate. (n.d.). *Abject Art*. Retrieved on December 21, 2016 from <http://www.tate.org.uk/learn/online-resources/glossary/a/abject-art..>
- The Art Story Contributors. (n.d.). *Performance Art*. Retrieved on November 29, 2017 from <http://www.theartstory.org/movement-performance-art.htm>.